

Contoirtiden. Ligeledes er Revisionen af Couponsart bleven fremhøvet af den ærede Minister som et Arbejde, der udfordrede megen Tid. Det er dog vistnok et temmelig mekanisk Arbejde, og jeg troer ikke, at det udfordrer nogen særlig Grad af Indsigt. Endelig har den ærede Minister omtalt, at der vil komme en Tid, da Couponsarkene skulle fornyes; dette er en Foranstaltning, der imidlertid først vil indtræde om 4 Aar, som meget hurtigt vil være bragt tilende, og som altsaa meget godt vil kunne beskrives ved en kortvarig extraordinair Assistance. Jeg kan altsaa ikke see, at der er begaaet nogen Feil ved det Forslag, Udvalget har stillet, men, paa den anden Side er det umuligt for dem, der staae udenfor Administrationen, at være sikker paa, at man ved et saadant Forslag nøiagtigt træffer det Rette. Idet jeg derfor bestemt fastholder den Formening, at det hertil paa Finantsloven opførte Personale er altsaa talrigt, vil jeg paa ingen Maade modsigte, at der kan anføres Grunde, som kunne overbevise om, at Udvalgets Forslag er for knapt, og, hvis Thinget altsaa foreløbigt belyser den Anskuelse, Udvalget har fremsat, vil der i alt Fald mellem anden og tredje Behandling være Leilighed til at conferere derom med den ærede Finantsminister. — Imod Forslaget angaaende Livrente- og Forsørgelsesanstalten er der fremsført Noget, som jeg maa tillade mig at søge at stille i et noget klarere Lys. For det Første er det blevet omtalt, at Afslutningen af den forløbne Periode efter al Sandsynlighed maatte medtage en temmelig bethdelig Tid, naar man, som den ærede Minister sagde, saae hen til, hvorledes tidligere lignende Opgjørelser have fundet Steb. Muligviis er herved ikke taget i Betragtning, at den Opgjørelse, hvorom her er Tale, ingenlunde er en saadan, som nu først skal begynde, idet nemlig Foretagelsen af Forarbejderne dertil allerede er anordnet for 5 à 6 Aar siden, og der ogsaa allerede er blevet foretaget meget bethdelige Forarbejder. Jeg er derfor overbevist om, at Opgjørelsen vil kunne skee meget hurtigere, end den ærede Minister tænker; og ønsker man ikke at afvente Aarets Udgang, inden Afslutningen finder Steb, vil der slet Intet være i Veien for at afslutte

med Aaret 1866; fulde 25 Aar ville vel da ikke være hengaaede, skøndt dog paa det Nærmeste, men om der tages nogle Maaneder flere eller færre med, vil jo ikke være af nogen Betydning; det statistiske Grundlag bliver omtrent lige godt, enten man afslutter med 31te December 1866 eller med 31te December 1867. Hvad jeg imidlertid tillægger en større Betydning, og hvad jeg vil raade det ærede Thing at fastholde, er, at vi ikke skulle indlade os paa nogen Omordning af denne Bestyrelse, inden vi have Sagen fuldstændig liggende for os; at vi ikke skulle tillade, at der ved administrative Foranstaltninger gribes ind i den Maade, hvorpaa dette Institut bestyres, saaledes at vor Medvirkning til at fastsætte i en nær Fremtid, hvorledes denne Bestyrelse skal være, undbrages os. Det forholder sig nemlig ikke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tuxen) har antaget, at Alle ere enige i, at der nødvendigviis skal være en administrerende Directeur; derom ere Meningerne deelte, men jeg har ikke villet frembrage dette Spørgsmaal, fordi det efter min Mening ikke foreligger. Da det imidlertid er fremdraget, skal jeg gjerne kortelig sige, hvori Banfeligheden ligger. Jeg troer, at naar det skal afgjøres, hvorledes disse Instituter fremtidig skulle staae, kan dette ventes at ville skee paa en af to Maader, enten saaledes, at den egentlige Directeur, den, der skal have det egentlige Ansvar for Institutets hele Bestyrelse, skal være selve Finantsministeren, at altsaa dette Institut skal betragtes som et Departementscontoir i Finantsministeriet. Bliver dette Tilfældet, saa erkjender ogsaa jeg, at den rigtige Bestyrelsesform er den, at der staaer en enkelt Mand i Spidsen for Bestyrelsen. Men det kan ogsaa være, at man finder Betænkelse ved at indrette dette Institut saaledes; det kan være, at man kommer til det Resultat, at det ikke er heldigt eller ikke tilstrækkeligt betryggende, at et Institut, der optager saa mange Borgeres Sparepenge, kommer til at staae under en altsaa stærk Indgriben af Finantsministeren, og at man vil søge en større Betyggelse for en forsvarlig og forsigtig Anvendelse og Anbringelse af de Capitaler, hvorom der er Tale, derved, at man giver Institutet en mere selv-